

Ելանէ Եւրօս քամին
Որ է շքնչմունք արեւելեան ,
Ի յառաւօտըս տարածի .
Անուշահոտ բերէ մ(ա)րդկ(ա)ն :

Գայ էլիէլըզթր ասկի ասկիասն .
Վիշտ աշխարհի դառնա նման ,
Սառն եւ սահման ար(ա)ր հողմով .
Յաջնան աւուրք եւ ի ձըմոան :

Ելանէ Ապարքտիասն .
Եւ բորբոք ի ժ(ա)մ ձըմոան ,
Նա է որ զսառն ունի պտուղ .
Եւ ձի(ւ)նարեր է անխ(ա)փան :

Արձակէ լըՎօռիասն .
Որ բորբոքէ ի ժամ դարնան ,
Նախ զկարկուտն ունի պտուղ .
Եւ անձրեւացն ունի սահման :

Ելիփօսն առաքէ զՈւրիէլ .
Ի ժամանակս աւուր դարնան ,
Տանի դամէն ամպ յարեւելս .
Նովաւ երկիր պայծառանան :

Ելանէ Զեփուր քամին .
Եւ խաղաղէ ւ առնու խափան ,
Սպառնէ զամէն սառն եղանակ .
Ի աշխարհէ որ ջերմանան :

Գայ Այդեստէսն ամառնային .
Հնչէ ի դաշտ եւ անդաստան ,
Պճնէին ամէն բոյսք եւ ցորեան .
Եւ պտղատուքն առատանան :

ԹՈՐՈՍ պատմէ զազնիւ հողմունք .
Որ են թլով երկոտասան ,
Ի հ(րէ)շտ(ա)կ(ա)ցըն տարածի .
Հնչմունք յորորտ աշխարհիս կան :

Այս պ(ա)տուհ(ա)սք են յիմ(ա)ցիր .
Որք զօղանջեն ւ յիմ(ա)րան(ա)ն ,
Ով որ քամուն յիշոցք ասէ .
Նա զ կայէն եղբայրսպան : (*)

(*) Անդ էջ 52ա—54ա . :